

GENTSE MEMORIEDAGEN: 28-29-30 JUNI

28 Juni 1467

Blijde Intrede in Gent van Karel de Stoute, 29e Graaf van Vlaanderen.

Hij regeerde 10 jaar, van 1467 tot 1477.

Deze zoon van Filips de Goede en Isabella van Portugal werd te Dijon geboren op 10 november 1433.

Hij was 3 maal getrouwd:

1° Met Cathérine, dochter van de Koning van Frankrijk Charles VII.

Hij heeft zijn vrouw niet gekend. Hij werd aan haar uitgehuwelijkt toen hij 6 jaar oud was en zij stierf toen ze 8 jaar was.

2° Met Isabella van Bourbon. Bij deze had hij zijn enige dochter Maria van Bourgondië.

3° Met Margareta van York.

Hij was klein, maar sterk gebouwd, sombere blikken, van niets vervaard, heel zwart haar en dezelfde olijftint als zijn moeder.

Hij was zeer ontwikkeld, sprak verscheidene talen waaronder het Vlaams, iets wat uitzonderlijk was voor de Graven van Vlaanderen. Bovendien een goede musicus en beschermer van Kunsten en Wetenschappen, maar hij miste politiek inzicht en had een driftig en despotisch karakter, een eigenschap waar de Gentenaars te weinig rekening mee hielden en later tot hun schande moesten erkennen dat ze dit beter wèl hadden gedaan.

Hij lag gedurig overhoop met de Koning van Frankrijk Lodewijk XI en stichtte de "Compagnies d'Ordonnance", een korps van geduchte en zwaar bewapende beroepssoldaten.

Hij sneuvelde bij de belegering van Nancy op 5 Januari 1477.

Hij werd begraven te Nancy maar in 1550 liet Keizer Karel zijn stoffelijk overschot overbrengen naar de O.L.V. kerk te Brugge waar Maria van Bourgondië begraven lag.

Wij komen terug op zijn Blijde Intrede alhier. Ze gebeurde nog geen 14 dagen na de dood van zijn vader. Dat was veel te vroeg, men had niets grondig kunnen voorbereiden en de gebruikelijke afspraken maken nopens het verloop van het scenario. Bovendien had men de datum niet slechter kunnen kiezen, want om middernacht was de St-Lievensprocessie vertrokken.

De dag zelf verliep alles vrij goed: een eerste eedaflegging in de St-Pietersabdij, een 2e in de St-Janskerk en een 3e op de Vrijdagmarkt.

Iedereen keerde tevreden naar huis en Karel de Stoute naar het Prinsenhof.

Maar er broeide iets en onruststokers zagen hun kans schoon, de volgende dag wanneer rond 5 uur in de namiddag de bende processiegangers terugkwam van St-Lievens-Houthem.

Zoals gewoonlijk goed dronken en bereid tot alle baldadigheden. Men trok eerst naar de Korenmarkt en koelde zijn woede op het "Cueilottehuizeke". Dat was een gebouwtje waar de cueilotte geïnd werd, anders gezegd een belasting op graan, hout, bier, enz. die nog ingevoerd werd door Filips de Goede.

Het bewuste huizeke werd tot op de grond afgebroken, waarna de woeste menigte naar de Vrijdagmarkt trok, de stormklok van St-Jacobs liet luiden en opriep tot bewapening.

Dat was nu juist de methode die men niet moest gebruiken t.o.v. Karel de Stoute.

Hij was op dit ogenblik in het Prinsenhof aan het beraadslagen met zijn raadgevers. Toen hij het nieuws vernam sprong hij woedend op zijn paard en reed recht naar de Vrijdagmarkt. Maar begin maar eens te onderhandelen met een opgehitste bende. Het ging er voor hem verkeerd aflopen en om het ergste te vermijden was hij verplicht alles te beloven wat de bende van hem eiste.

Het magistraat beseftte dat men met vuur gespeeld had en dat dit grapje zeer kwade gevolgen zou hebben. Toen Karel de stad verliet ging een delegatie vergiffenis afsmeaken voor het gebeurde...

Men spreekt nogal dikwijls over de vernedering der Gentenaars in 1540 alsof dit een primeur was, maar in Augustus 1467 moesten 63 Gentenaars op de meeste vernederende manier bij Karel in Brussel hun platte excuses gaan aanbieden en op hun knieën om genade smeken. Blijkbaar hadden ze daar nog geen lessen uitgetrokken, want nog geen anderhalf jaar later mochten zij die schandelijke vernedering nog eens gaan overdoen, bij dezelfde Karel en eveneens in Brussel.

Sommige Gentenaars herdenken ieder jaar met fierheid de vernedering die ze in 1540 moesten ondergaan. Om compleet te zijn zouden ze er 1467 en 1469 mogen aan toevoegen.

28 Juni 1578

3 Minderbroeders en 2 Augustijnen worden levend verbrand op de Vrijdagmarkt. Ze waren door de Calvinisten beschuldigd van zedenfeiten.

28 Juni 1749

David 't Kindt dient een aanvraag in voor de bouw van een huis in de St-Jacobsnieuwstraat.

Deze Gentse architect werd geboren op 12 Januari 1699.

Wij schrijven wel "architect", maar in die tijd was er nog geen sprake van architecten. Hij noemde zichzelf "meester temmerman, erfscbeerder mitsgaders ontfanger van de wercken der Stad Gendt."

Deze vader van 12 kinderen werd in 1726 opgenomen in de nering der schrijnwerkers, wat hem niet belette Gent te verrijken met talrijke prachtige huizen die allen gebouwd werden in de Louis XV-stijl. Meerdere ervan zijn gelukkiglijk bewaard gebleven.

Wanneer de Schepenen in 1738 besloten tot het "maecken van eene nieuwe corps de garde op den peerdencouter" is het 't Kindt die de plans zal tekenen. Het resultaat is wat men nu de Beurs noemt.

In 1742 speelde hij het klaar om in 4 maanden tijd de oude stadswaag af te breken en in de plaats ervan de nieuwe stadsgevangenis te bouwen die beter bekend zou worden als de "Mammelokker".

Het huis in de Sint-Jacobsnieuwstraat dat David 't Kindt in 1744 voor zichzelf bouwde en waar hij in 1770 zou sterven.

In 1746 koopt hij het vervallen Dammansteen in de Koningstraat, breekt het af en bouwt er in de plaats een prachtige woning die nu de Vlaamse Academie herbergt. Het was niet zijn bedoeling er zelf te gaan in wonen. Hij bouwde het maar, zoals hij in zijn bouwaanvraag uitlegde “tot groter embellissement van de stad”. Het valt wel te betreuren dat onze hedendaagse architecten niet meer vertrouwd zijn met deze gulden regel.

Een jaar nadien bouwde hij de sacristij van de St-Niklaaskerk; deze verdween evenwel in 1908.

Nog een jaar later bouwde hij zijn eigen woning in de St-Jacobsnieuwstraat waar hij in 1770 zou sterven en die in het begin van de 19e eeuw een tijdje fungeerde als Bisschoppelijk Paleis. Deze nu nog bestaande woning zou later bekend worden als het Hôtel Snoeck, naar de naam van een Gentse verzamelaar die er een unieke collectie muziekinstrumenten in onderbracht.

En zo gaat het rijtje verder: het Hôtel De Coninck in de Breydelstraat, de Kazerne op de Kattenberg die al sinds lang afgebroken is, het hospitaal van het St-Antoniushof, het hoekhuis van de Kraanlei en de Geldmunt, de kapel van het Heilig Graf dat aanleunt tegen de kathedraal, het Hôtel Clemmen in de Veldstraat, het stadhuis van Lokeren en ga zo maar verder.

Eén maand voor zijn dood in Juli 1770 werd hij benoemd tot een van “Directeurs-Artisten” van de Academie.

28 Juni 1801

Dood van Dr. Bernard Coppens.

Deze geneesheer die geboren werd in 1756 was leraar van Natuurkennis en Ontleedkunde aan de Ecole Centrale. Hij was er de eerste leraar van Botanica. Lid van de Academie van Brussel, Londen, Parijs, Haarlem en St-Petersburg. Aangezien hij slechts 45 jaar oud werd kan men zich afvragen hoe hij het aan boord legde om dat allemaal te doen.

Het was op initiatief van Charles Van Hulthem en van hem dat de Plantentuin gesticht werd in de oude hof van de gewezen Baudeloo-abdij. Hij was er trouwens de eerste Directeur van. Deze vrijmetselaar was bovendien ook nog Voorzitter van de Commissie der Burgerlijke Godshuizen.

28 Juni 1843

Het Bestuur der Burgerlijke Godshuizen beslist de “Leugemeete” te sluiten en te verkopen.

De “Leugemeete” was het troetelnaampje dat de Gentenaars gegeven hadden aan het Godshuis van St-Jan-en-Pauwel in de Brugse Poortstraat en dit wegens de totale onbetrouwbaarheid van het uurwerk dat op het houten torentje van de kapel stond.

Het heette aanvankelijk “Godshuis van St-Jan de Evangelist”.

In 1315 was er reeds sprake van een gasthuis dat gesticht werd door enkele burgers van Gent waar 8 vrouwen een kamer hadden en dat ook diende tot nachtverblijf van 12 arme reizigers.

In 1316 erkenden de Schepenen het godshuis en namen het onder hun bescherming.

In 1534 werd het hospitaal afgeschaft, maar het Godshuis bleef bestaan.

Het is in 1606 dat op de toren van de kapel een uurwerk geplaatst werd dat wegens zijn fantaisistische aanduidingen zijn bijnaam kreeg.

Uitgeleefd, vochtig en bouwvallig kwam het in handen van verschillende eigenaars.

In 1846 was het het magazijn van de brouwer Vanderhaegen. Deze ontdekte schilderijen daar waar de vaten de kalk van de muren geschuurd hadden. Felix De Vigne werd geälerteerd en hield zich met de zaak bezig. In 1861 werden nieuwe muurschilderingen ontdekt door Baron Béthune. Er werden copieën van genomen. De originele bestaan niet meer want de Leugemeete werd volledig gesloopt in 1911.

29 Juni 842

De relikwieën van St-Lieven (of wat er moet voor doorgaan) worden overgebracht naar de St-Baafsabdij.

Dit feit ligt aan de origine van de beruchte St-Lievensprocessie.

Jaarlijks werden de relikwieën van deze Gentse schutspatroun uit de St-Baafsabdij gehaald om ze naar het vermoed graf van de heilige in St-Lievens-Houthem te dragen.

Het was ook op 29 Juni dat de processiegangers terug in Gent arriveerden.

Men vertrok een paar dagen voordien een beetje na middernacht uit de abdij om in de vroege morgen aan te komen in St-Lievens-Houthem waar een mis opgedragen werd.

Kroniekschrijvers beweren dat ruim 1200 karren en een derde van de Gentse bevolking deelnam aan deze tocht. Wij vragen ons af of ze heel deze zaak niet bekeken hebben door een sterk vergrootglas, want dat schijnt ons toch wel zéér veel, maar ja, wij kunnen het niet meer controleren.

Wat aanvankelijk een processie was evolueerde geleidelijk naar een kermis met weinig christelijke allures die gekenmerkt werd door talrijke baldadigheden en nog veel erger. Bij de terugkomst draafden de “St-Lievenszotten”, zoals ze genoemd werden, met hun fiertel enkele malen rond de Vrijdagmarkt, althans voor zover de benen van hun zat lichaam daartoe nog in staat waren.

De laatste St-Lievensprocessie greep plaats in 1539, want Keizer Karel die vond dat het nu welletjes geweest was, schafte ze af in 1540.

29 Juni 1814

Tzaar Alexander I verblijft enkele uren in Gent.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2003 - N° 1 - pp. 2-8.

29 Juni 1835

Geboorte te Lier van Tony Bergmann.

In 1849, hij was toen 14 jaar, werd hij leerling aan het Gents Atheneum.

In 1852 was hij één van de 3 stichters van het "Taalminnend Studentengenootschap" "t Zal Wel Gaen".

Na het beëindigen van zijn humaniora in 1853 liet hij zich inschrijven aan de Universiteit. Hij behaalde er zijn kandidatuur in de Rechten en in het Notariaat, maar doctoreerde aan de Universiteit van Brussel.

Hij stierf te Lier op 21 Januari 1874, nog geen 39 jaar oud.

Ook zijn vader Georges Bergmann studeerde Rechten aan onze Universiteit van 1823 tot 1828.

29 Juni 1840

Inhuldiging van een nieuwe concertzaal in het Spiegelhof.

In 1838 kwam het tot onenigheid tussen de Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde en de Philharmonie die samen huisden in het Casino. St-Cecilia kocht een eigendom op de hoek van de Nieuwe Wandeling en de Coupure en bouwde er een concertzaal. Ze werd afgebroken in 1902.

29 Juni 1847

Dood van Jacob Lieven Van Caeneghem.

Deze industrieel en filantroop werd geboren te Ledeberg op 30 Januari 1764.

Hij had een katoenspinnerij en -weverij op de Coupure, daar waar later de "Refuge" kwam.

Van 1800 tot 1807 was hij lid van de "Conseil général du Département de l'Escaut" en van 1816 tot 1830 zetelde hij in de Provinciale Staten.

Hij woonde naast het "Hôtel de Flandre" in de Drabstraat.

In 1808 kocht hij de Kraenepoel in Bellem en in 1838 was hij één van de stichters van de vlasspinnerij "La Lys".

Als Orangist was hij één van de naamloze kopers van de paarden van de Prins van Oranje.

In 1845 was hij de anonieme schenker aan de Stad van een borstbeeld van Jacob Van Artevelde.

Deze filantroop deed een gift van 100.000 fr. (een zeer aanzienlijk bedrag in die tijd) voor de bouw van het Blindenhuis.

Hij werd begraven in Bellem.

De in 1864 getrokken Van Caeneghemstraat werd naar hem genoemd.

29 Juni 1873

De eerste bedevaart naar Lourdes (Oostakker).

29 Juni 1974

Verschijsing van het laatste nummer van "La Flandre Libérale".

Deze radicale, liberale krant werd gesticht door de gebroeders Albert en Hippolyte Callier, op 1 December 1874.

Hij werd gebrandmerkt als het blad van de "godsdiensthater" François Laurent. Het blad had zich immers tot taak gesteld de herziening te bekomen van de wet van 1842 op het Lager Onderwijs, onder het motto "Le prêtre hors de l'école." In 1876 installeerde de krant zich in een gewezen convent van het juist afgeschaft Oud Begijnhof, rechtover de kerk.

In 1893 verhuisde men naar de St-Jansvest 16. In 1907 verhuisde men naar de Nonnenboschstraat.

Gustave Abel was er de Hoofdredacteur van tot in 1913. Om het lezerspubliek uit te breiden maakte hij er ook een informatieblad van.

In 1913-1914 was de Hoofdredacteur Maurice De Weerd, maar de krant verscheen niet gedurende de Eerste Wereldoorlog. Bij de herverschijsing in 1918 werd Paul Henen er de Hoofdredacteur van en hij bleef dit tot in 1939. Terug stilzwijgen in 1940-1944.

Bij de herverschijsing in 1945 is de Hoofdredacteur Armand Behets. Hij blijft dit tot in 1955.

Enkele namen uit de lange lijst van medewerkers: François Laurent, Rosalie Loveling, Paul Bergmans, Hermann Van Duyse, Louis Maeterlinck, Armand Heins, Prosper Claeys, Henri Pirenne, Victor Fris, Alfons Van Werveke, Gustave D'Hondt, Oswald de Kerchove de Denterghem.

De krant bestond enkele maanden meer dan een eeuw.

29 Juni 1980

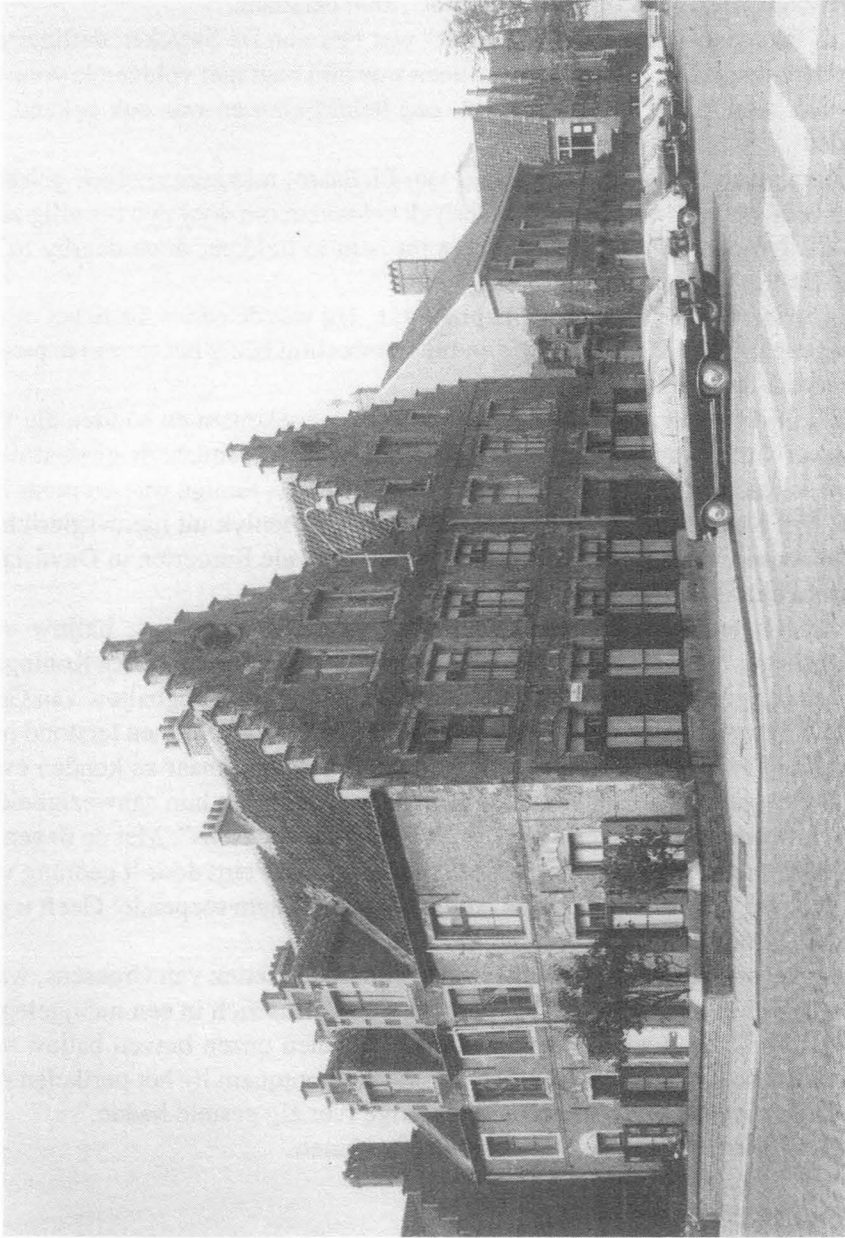
Dood van Pierre Kluyskens.

Zie "Gendtsche Tydinghen" - 2002 - N° 6 - pp. 377-379.

30 Juni 1396

Geboorte te Dijon van Filips de Goede.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2003 - N° 3 - p. 195.

De kantoren van "La Flandre Libérale" in het Oud Begijnhof.

30 Juni 1566

Prediking buiten de St-Lievenspoort door een zekere De Strycker uit Zwolle. Deze hagepreek werd bijgewoond door 7.000 personen.

Deze “Woorden-Dienaer ofte Minister” was Herman De Strycker, deftiger gezegd Hermanus Strickerius. Latijn alleen was blijkbaar niet voldoende voor De Strycker want hij liet zijn naam ook nog hebraïseren en was ook gekend als Moded.

“Gebortig van Zwolle, wel gemaekt van Lichaam, middelmaetelyck geleerd, maar zeer welsprekende en besonderlyck bekwaem om door zyn bevallig zegen de gemoederen van Aenhoorders tot hem te trekken; doch daerby trots, lichtveirdig, vermeten en oproerig.”

Deze Strickerius was niet aan zijn proefstuk. Hij was de eerste die in het openbaar gepreekt had in Oudenaarde en hij was duchtig bezig het terrein te prepareren voor de beeldenstorm.

Zijn sympathisanten van Oudenaarde waren meegekomen en hadden die van Gent verwittigd van het uur en de plaats van de preek. Vandaar de grote stroom “Borgers met Vrouwen en Kinders buyten de Poorte. Eenige waeren reeds besmet met Kettersche dolingen, anderen gingen alleenlyk uit nieuwsgierighyd om te hooren welke doch was die religie die zoo vele Beroerten in Duydsland en alom elders hadden voorts gebracht”.

Dit was helemaal niet naar de zin van Cornelis Croesens, baljuw van Gentbrugge, “eenen iverigen Katholyken en getrouwen Dienaer des Konings”. Hij verwittigde onmiddellijk de Procureur-Generaal, de Hoogbaljuw van Gent en de baljuws van de Oudburg en van St-Pieters. Dezen kwamen terstond met deurwaarders en huissiers om de predicatie te beletten, maar ze konden even goed thuis gebleven zijn, want niemand stoorde zich aan hun aanwezigheid. Dit was te veel voor onzen “iverigen Katholyken Croesens”. Met de degen in een hand en een pistool in de andere “stierde hy zyn Peird door ‘t gedrang van het Volk om den Minister by den Kop te vatten, tot hem roepende: Geeft u gevangen, ik ben de Bailliu van Gendbrugge.”

Ergens moet er toch een foutje geslopen zijn in de tactiek van Croesens, want ver van zich gevangen te geven, verborg Strickerius zich in een nabijgelegen bosje, terwijl zijn toehoorders met stenen en keien onzen braven baljuw van zijn paard kogelden. “Door bidden en smeeken ontquam hy het perikelen des doods in ‘t welke hy door een onvoorzigtige iver zig gesteld hadde.”

Zeven weken later zou de Beeldenstorm beginnen.

30 Juni 1655

Dood van Jacob Boonen.

Deze 6e Bisschop van Gent was, zoals de meeste van onze bisschoppen, geen

Gentenaar; hij werd immers geboren in Antwerpen op 11 Oktober 1573. Net zoals zijn vader en zijn grootvader die beiden raadsheer waren bij de Raad van Brabant, scheen hij voorbestemd te zijn voor een ambtelijke loopbaan. Als hij 6 jaar is sterft zijn vader en hij wordt toevertrouwd aan zijn oom Engelbert Boonen die kanunnik is in Maastricht. Deze laat hem studeren bij de Jezuïeten aldaar en later, om Frans te leren, stuurt hij hem naar de Jezuïeten in Pont-à-Mousson in Frankrijk.

In 1595 -hij is dan 22 jaar- behaalt hij in Leuven zijn licentiaat in beide Rechten en laat hij zich immatriculeren als advocaat bij de Raad van Brabant. Maar dan gaat hij geleidelijk de geestelijke richting uit en op 37-jarige leeftijd wordt hij tot priester gewijd. Een jaar later is hij reeds Deken van het St-Romboutskapittel in Mechelen.

In 1617 wordt hij benoemd tot bisschop van Gent. Alhoewel hij hier maar 4 jaar bisschop zal blijven neemt hij zijn taak ernstig op. Tijdens zijn episcopaat deed hij 120 verschillende parochies aan, woonde pastoorsvergaderingen bij en ging persoonlijk op zoek naar kandidaten voor het priesterschap, want ook toen reeds kampte het bisdom met een tekort aan priesters.

Als bisschop hield hij regelmatig contact met de Aartshertogen en de centrale overheid.

Hij verbleef meermaals te Brussel voor kerkelijke, maar ook voor politieke aangelegenheden. Door het feit dat hij koninklijke raadsheer was werd hij door de andere bisschoppen zeer gewaardeerd en vaak door hen geraadpleegd.

Hij werd omschreven als “ernstig, vroom man, zeer geleerd, zeer nederig en mild”.

Het lag voor de hand dat hij zou geroepen worden om hogere functies te vervullen en in 1620 werd hij benoemd tot Aartsbisschop van Mechelen, een functie die hij gedurende 35 jaar, tot aan zijn dood, zou blijven vervullen.

Hij stierf te Brussel op 82-jarige leeftijd.

30 Juni 1834

Dood te St-Bernard nabij Hemixem van Mary Kenyon.

Zij was afkomstig van Manchester en werd geboren in 1785.

Op 6 Oktober 1810 was Lieven Bauwens met haar te Drongen getrouwd. Zij was de dochter van zijn meester-gast.

30 Juni 1846

K.B. waarbij de Bevolkingsregisters opgericht worden.

30 Juni 1938

Dood van de kunstschilder Ferdinand Willaert.

Hij werd geboren te Gent op 15 Januari 1861.

Hij volgde lessen aan onze Academie bij Theodoor Canneel. Dat hij meer dan een normaal talent bezat moge blijken uit het feit dat hij als 23-jarige reeds benoemd werd tot leraar aan zijn eigen school.

Dat ging hem niet naar het hoofd en aangezien hij deel uitmaakte van de oudere generatie schilders dacht hij niet dat het nu gebeurd was en realiseerde hij zich dat hij nog veel te leren had. Hij ging bijgevolg op reis om zijn horizon te verruimen. Hij doorkruiste Frankrijk en trok gedurende enkele jaren door Marokko en Spanje.

Echt talent gaat niet ongemerkt voorbij, daar hoeft helemaal geen tam-tam rond gemaakt worden. Willaert werd uitgenodigd door de "Société Nationale des Beaux-Arts" om te komen exposeren in Parijs. Vanaf dan werd hij een vertrouwde en gewaardeerde gast op de Parijse salons.

Verschillende Franse musea kochten werken van hem en zelfs in het Louvre hangt er een.

Hij trok regelmatig naar Zuid-Frankrijk. Hij zou er trouwens zijn vrouw, de Franse schilderes Marie Fontan, leren kennen.

In 1893 werd hij benoemd tot Directeur van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Dendermonde.

Hij was lid van talrijke binnenlandse en buitenlandse kunstgenootschappen en een veel gevraagd jurylid op de salons. Achter eervolle onderscheidingen hoefde hij niet te vissen, ze kwamen vanzelf. Zoals een eervolle onderscheiding op de Wereldtentoonstelling in Parijs in 1900. Hetzelfde jaar ook nog te Bordeaux. Een gouden medaille voor schilderkunst werd hem toegekend op de Wereldtentoonstelling van St-Louis in 1904.

Tijdens de kunsttentoonstelling in Pittsburg van 1913 hingen werken van Ferdinand Willaert naast deze van Corot en Auguste Renoir.

Wij twijfelen er aan of er in ons land wel een museum is dat geen werk bevat van hem.

Maar niet alleen in België, ook in Frankrijk, Nederland, Engeland, Duitsland, Oostenrijk, Rusland, de Verenigde Staten, Chili, etc zijn werken van hem te zien. Hij mocht dan graag naar Zuid-Frankrijk gaan, hij voelde zich toch aangetrokken tot zijn geboortestad en men kan hem ook de schilder noemen van onze kanalen, stadshoekjes en begijnhoven, zonder daarom landschappen en portretten uit te sluiten.

Hij had zijn atelier in de Drabstraat en het is dààr dat hij zou overlijden op 77-jarige leeftijd. Hij werd bijgezet in de familiekerk op het Campo Santo.

30 Juni 1976

Onthulling van het standbeeld van Pedro de Gante op het Chartreuzenpleintje.

30 Juni 1989

Sluiting van de Papeterie Anglaise na een bestaan van 87 jaar.
Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 1992 - N° 3 - pp. 130-140.

Hugo COLLUMBIEN

HERDENKINGSDAGEN IN 2004

Wat gebeurde er

75 jaar geleden

22 Februari 1929: Dood van Leopold De Buck, anders gezegd "Lotsuûre".

27 Februari 1929: Dood van Oscar De Gruyter.

24 Augustus 1929: Dood van Karel Van de Woestijne.

22 Oktober 1929: Afschaffing van de Berg van Barmhartigheid.

100 jaar geleden

1 Mei 1904: De Bond Moyson opent een kliniek in de Speldenstraat.

9 Mei 1904: Inhoudiging van het Museum voor Schone Kunsten.

22 Mei 1904: Geboorte van Gustje De Puydt.

24 Mei 1904: Geboorte van Karel Locufier.

14 Juli 1904: Dood van Cesar De Cock.

15 Juli 1904: Geboorte van Broeder Firmin.

15 Augustus 1904: Dood van Frans De Potter.

150 jaar geleden

11 Februari 1854: Geboorte van Domien Van den Bossche.

28 Maart 1854: Geboorte van Karel Lybaert.

14 Augustus 1854: De Draak wordt gehesen op de nieuwe gietijzeren toren van het Belfort.

26 September 1854: Geboorte van Victor Vander Haeghen.

24 Oktober 1854: Geboorte van Gustave Vanaise.

9 November 1854: Serrure geeft aan de Universiteit de 1e les in de Nederlandse Letterkunde.